

Jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at lade dette Forslag gaa til anden Behandling, for at det kan komme til Behandling i et Udvalg.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Min Stilling til dette Forslags Bestemmelser, for saa vidt det vedrører mig, vil fremgaa af mine Udtalelser forleden Dag, og jeg finder derfor ikke Anledning til at komme ind paa en vidtløftigere Behandling deraf. Det ærede Medlem, der havde Ordet paa Forslagsstillernes Vegne, henledede særlig Opmærksomheden paa Nævnets Virksomhed i Henhold til § 1. Saaledes som det er formet her, forekommer det mig, at Bestemmelsen om, at en Kasse kan skaffe private Bidrag, medens Nævnet kan lade disse private Bidrag gaa til en helt anden Kasse, ikke vil være heldig, og det vil heller ikke særlig opfordre de forskellige Arbejdsløshedskasser til at skaffe private Bidrag til Kasserne. I § 2 tales der om, at en Billetpris kan refunderes, og der staar, at det kan ske gennem Trafikministeriet. Jeg gør opmærksom paa, at der ikke er noget, der hedder „Trafikministeriet“, og dernæst, at det formentlig vil være rigtigt, at det, hvis man en Gang kommer ind paa noget saadant, kommer til at henhøre enten under Finansministeriet eller Indenrigsministeriet, da det en Gang for alle er afgjort, at saadanne Bevillinger skulle henføres under selve det Ministerium, som særlig har med den paa-gældende Sag at gøre. Dette er imidlertid en Indvending af formel Art, som jeg kun fremhæver nu, da jeg har Ordet, for at ikke min Tavshed skulde give Anledning til Misforstaaelse.

Om selve Forslaget skal jeg paa dette Tidspunkt kun sige, at det kan ikke tiltrædes, før man har haft Lejlighed til særlig at forhandle om dets Rækkevidde. I § 3 er der Tale om, at man skal yde 2,000 Kr. til Arbejdsanvisning. Jeg tror ikke, det er fornødent at stille en saadan Sum til Raadighed. Den Arbejdsanvisning, der nu foregaar ved Arbejdsløshedskasserne, er i Orden, for saa vidt de paa-gældende Arbejdsløshedskasser have Arbejdsanvisning, og med Hensyn til Spørgsmaalet om Udvidelse i det hele vil man vide, at jeg paatænker at forberede et særligt Lovforslag derom.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at jeg, siden jeg sidst havde Ordet, i et tysk Blad har set nogle Tal, som omhandle Arbejdsanvisning. Af disse fremgaar det, at i Aaret

1906 fik man fra Frankfurt 1,307, fra Køln 1,274, fra München 4,436, fra Hamborg 1,284 og fra det bayerske Arbejdsanvisningsforbund 8,450 Arbejdere fra Byen ud i Landet, og jeg vil gerne understrege, at det viser sig efter de Oplysninger, der her ere givne, at det særlig er de Arbejdere, der sidst have arbejdet paa Landet, der have vist Lyst til at komme ud paa Landet igen. Navnlig fremhæver jeg dette i Anledning af, hvad jeg forleden Dag udtalte om den toaarige Opholdsbestemmelse, som man har truffet her i København, og som jeg mener er upraktisk. Denne Mening har jeg faaet bekræftet ved de Oplysninger, jeg her har faaet. Jeg tror, at den Arbejdsfordeling, der har fundet Sted for at faa Arbejdere ud paa Landet, vil særlig vedrøre de Arbejdere, der sidst ere komne ind til Byen, og, som sagt, Erfaringerne andetsteds fra vise dette.

Med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 4, 5 og 6 skal jeg paa min fraværende Kollegas Vegne, Ministeren for offentlige Arbejder, sige, at han ikke kan tiltræde disse Paragraffer. I al Almindelighed ville Statsarbejder, saavel under hans som under andre Ministerier blive fremmede saa hurtigt som muligt. Dette er tilkendegivet ved Udtalelser dels af den højtærede Konseilspræsident, dels af de enkelte Ministre, til hvem der er sket Henvendelse. Jeg maa ogsaa i denne Forbindelse betone, hvad jeg havde Lejlighed til at sige forleden, at det forekommer mig at være et Spørgsmaal, der maa gøres til Genstand for omhyggelig Overvejelse, i hvilket Omfang man skal gaa til Iværksættelse af Arbejder for det offentliges Regning, idet man selvfølgelig maa vogte sig vel for at komme ind paa Foranstaltninger, der ikke faa den Virkning, de skulde have, men som tværtimod kunne bidrage yderligere til, at vi faa en Tilstrømning af Arbejdskraft her til Byen. Jeg vil i denne Forbindelse paa ny gøre opmærksom paa, at Forretningsføreren for det kommunale Arbejdsanvisningskontor her i København netop ogsaa har lagt Vægt paa, at man skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

Jeg tror, at jeg hermed har udtalt mig om Forslagets enkelte Bestemmelser, og jeg skal kun, idet jeg paa ny henholder mig til mine Udtalelser forleden Dag, sige, at det forekommer mig, at man ved en Lejlighedslov som denne kun bør holde sig til de enkelte Bestemmelser, der ligge klart oplyste, og ikke bør komme ind paa Bestemmelser, som ifølge Sagens Natur